

karşılık vermişlerdir. Ayet-i kerime bu gerçekte; eğiyle vurguluyor:

1608;1614;1605;1614;1619;1575;
1575;1614;1585;1618;1587;1614;1604;1618;1606;1614;1575;1603;1614;1575;1616;1604;1617;1614;1575;
1603;1614;1619;1575;1601;1617;1614;1577;1611;
1604;1616;1604;1606;1617;1614;1575;1587;1616;
1576;1614;1588;1770;1610;1585;1575;1611;
1608;1614;1606;1614;1584;1770;1610;1585;1575;1611;
1608;1614;1604;1648;1603;1616;1606;1617;1614;
1575;1614;1603;1618;1579;1614;1585;1614;
1575;1604;1606;1617;1614;1575;1587;1616;1604;1614;1575;
1610;1614;1593;1618;1604;1614;1605;1615;1608;1606;1614;
"Biz seni bün insanlara ancak müjdeleyici ve uyarıcı olarak
günderdik; fakat insanların ¸ogu bunu bilmezler ’’ (Sebe’, 34/28) Konu başında zikrettiğimiz ayetlerde bize şu mesaj veriliyor: Ahiretin gerçekte; ekleşeceğinde şüphe yoktur. Rabbiniz, haktır. Dininiz haktır, kitap haktır, peygamber hak ile günderilmiştir. Kıyamet ve mizan haktır. Bunun büyle olduğunu üğrendikten sonra artık Rabbinize dünün. Kim kurtuluşa ermek istiyorsa Kur’an ve sünnete tabi olsun, gerçekte; ek bir iman ve amel-i salih ile Rabbinin yoluna girsin, O’nun lütfünü elde etmek ve cezasından uzaklaşmak i¸in ¸alışsın. Kâfirler ise yakın bir azap ile uyarılmaktadır. Onun vukuu, kesin olduğu i¸in yakın sayılmıştır. Her gelecek, aslında yakındır. Nitekim şu ayet de, bu manaya işaret etmektedir:

1603;1614;1575;1614;1606;1617;1614;1607;1615;1605;1618;
1610;1614;1608;1618;1605;1614;
1610;1614;1585;1614;1608;1618;1606;1614;1607;1614;1575;
1604;1614;1605;1618;
1610;1614;1604;1618;1576;1614;1579;1615;1619;1608;1575;
1575;1616;1604;1617;1614;1575;
1593;1614;1588;1616;1610;1617;1614;1577;1611;
1575;1614;1608;1618;
1590;1615;1581;1648;1610;1607;1614;1575; “Kıyameti
gürdükleri gün onlar, sanki dünyada ancak bir akşam yahut bir kuşluk vakti kadar kalmış gibidirler.” (Naziât, 79/46) O gün insan ne yapıp yapmadığına bir bakar. Herkes orada hazırladığı hayır ve şerri bulacaktır. Mümin, ben bunu ümit ediyordum diyecek. Ancak Allah’tan gelen gerçekte; ekleri güren kâfir ise; ‘Eyvah benim hâlim ne olacak, keşke ben de toprak olan şu hayvanlar gibi olsaydım, keşke topraktan yaratılan Âdem (a.s)’i kendime ürmek alsaydım, insana yaraşır davranışlarda bulunsaydım’ gibi ifadelerle pişmanlığını dile getirecektir:

1610;1614;1608;1618;1605;1614;
1578;1614;1580;1616;1583;1615;1603;1615;1604;1617;1615;
1606;1614;1601;1618;1587;1613;1605;1614;1575;
1593;1614;1605;1616;1604;1614;1578;1618;
1605;1616;1606;1618;1582;1614;1610;1618;1585;1613;
1605;1615;1581;1618;1590;1614;1585;1575;1611;1754;
1608;1614;1605;1614;1575;
1593;1614;1605;1616;1604;1614;1578;1618;
1605;1616;1606;1618;1587;1615;1619;1608;1569;1613;1754;

تَوَدُّ لَوْ
اَنَّ
بَيْنَهَا
وَبَيْنَهُٓ
اَمَداً
بَع۪يداًۜ
وَيُحَذِّرُ
03;ُمُ اللّٰهُ
نَفْسَهُۜ
وَاللّٰهُ
رَؤُ۫فٌ
بِالْعِبَاد
16;۟ “Herkesin yaptığı iyiliği ve yaptığı kötülüğü hazır
bulacağı günde kişi, kötülükleri ile kendi arasında uzak bir mesafe
bulunmasını ister.” (Âl-i İmrân, 3/30) Dünyaya olduğundan fazla kıymet
vermemeliyiz ve zayıflığımızın farkında olmalıyız. Neticede her nefis ölümü
tadacak, yaptıklarının ve sorumlu olup da yapmadıklarının hesabını verecektir. Yüce Allah
katında, asıl değere tabi olan fizikî yapımız, makamımız, çevremiz ve mal varlığımız
değildir. Bu gibi değerler dünyada kalır. Önemli olan bizim nasıl inandığımız, ne
tür davranışlarda bulunduğumuz ve Allah’ın rızasını kazanmak için neler
yaptığımızdır. Ahiret için ne hazırladığımız, amel sandığımızı neler koyabildiğimizdir.
Konuyla ilgili Kümeyl b. Ziyâd’ın anlattığı şu hadise çok manidardır:
“Bir gün Ali b. Ebû Tâlib (r.a) ile geziye çıktık, mezarların bulunduğu
alana vardığımızda kabristana yönelererek; -“Ey kabir halkı! Ey
çürümüş ahali! Ey yalnızlık mensupları! Sizde ne haberler var? Bizdeki
haberler şunlar: Mallarınız bölüşüldü, çocuklarınız yetim kaldı,
eşleriniz kocaya vardı, kocalarınız yeni eşler aldı! Bizdeki haberler bunlar, sizden ne
haber?” dedikten sonra bana dönerek; -“Eğer onlara cevap için izin
verilse; ‘Azığın hayırlısı Allah korkusudur,’ derler,” diyerek ağladı ve
şöyle dedi: -“Ey Kümeyl! Kabir, amel sandığıdır, ölünce orada neler
saklandığını anlarsın!” (Kandehlevi, Hayatu’s-Sahabe, III, 170) Yukarıda
zikrettiğimiz Nebe’ suresinin son iki ayeti, insanların kıyamet gününde iki gruba
ayrılacağına delalet ediyor. Allah’ın rızasına ve ikramına nail olacak müminler grubu
ve Allah’ın rahmetinden uzak, azap içinde olan inkârcılar grubu. Rabbimizin
rızasına ve ikramına nail olabilmek için yaşamakta olduğumuz şu dünya hayatını iyi
değerlendirmeliyiz. Dr. Sabri TÜRKMEN

[islam ve Hayat.Güncel Vaaz ve Hutbeler](#)